

2008-10-08-Vratišinec

Nakon blagoslova i mise uslijedio je zajednički domjenak za goste i uzvanike, a nakon toga izmijenjene su misli o podizanju spomen obilježja i održavanju skrbi za žrtve komunističkih progona u ratnom i poratnom razdoblju Drugog svjetskog rata i poraća.

Prvi je domaćinu zahvalio prof. Zvonimir Šeparović, zahvalio je i nazdravio Franji Talanu i Barbari Turk, a zahvalio je i Vinku Vice Ostojiću na predanom radu na žrtvama komunizma. Pozdravio je i Pavla Mesarića, župnika. Svatko od njih kao znak zahvalnosti dobio je na dar knjigu „O žrtvama u ratu i miru“, zbornik radova Četvrtog Hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, čija je promocija bila u subotu, 04. listopada 2008. u muzeju Mimara u Zagrebu.

Nekoliko riječi rekao je i vlč. Mesarić, te se zahvalio prisutnima na sudjelovanju kod blagoslova spomen-obilježja.

U Nastavku sve prisutne je u ime organizatora pozdravio Franjo Talan, predsjednik Društva za obilježavanje grobišta ratnih i poratnih žrtava:

Ja Vas još jedanput sve skupa pozdravljam. Tu nas je iz raznih udruga pa je red i da se međusobno upoznamo i nekako predstavimo naš rad.

- Molim predstavnika Udruge branitelja iz Petrijanca da veli par riječi o udruzi. Rad udruge branitelja predstavio je gospodin Vladimir Milavec, predsjednik udruge veterana Domovinskog rata.
- S nama su i naši prijatelji iz Bjelovara - Matica hrvatska ogranak Bjelovar. Govor Zdravka Ivkovića, predsjednika i člana odbora Bjelovarsko bilogorske županije za obilježavanje prešućenih hrvatskih grobišta na području te Županije.
- Tu s nama su i predstavnici udruga Hrvatski domobran iz Koprivnice, pa molim gospodina Ivana Biršića da predstavi rad udruge.

Nakon govora predstavnika udruge Hrvatski domobran iz Koprivnice skupu se obratio Ivan Levar, predsjednik udruge Hrvatski domobran Slatina.

- S nama je i Udruga Macelj, molim Damira Borovčaka da predstavi udругu.
- Također su tu i članovi Društva iz Virovitice, pa molim gospodina Vlatka Ljubičića da veli nekoliko riječi o aktivnostima na tom području
- S nama je i jedan samozatajni gospodin. Naime, Varaždinska županije je veliki prostor u koji je uključeno i ludbreško područje. Selo Čukovec, jedan veći dio je hrvatsko stanovništvo, a ima i dosta onih koji nisu Hrvati. Spomen na hrvatske žrtve nikad se nije čuo niti je tko za hrvatske žrtve mario. Onda je obitelj Kancijan iz Čukovca obišla sve potomke onih koji su ubijeni i rodbinu stradalih, i naravno uz našu pomoć podigli jedan spomen križ koji smo pred nekoliko godina blagoslovili. Radi se o g. Pavlu Kancijanu. U svom govoru gospodin Kancijan navodi podatke o stradalima i postupke koje je morao provesti kako bi se postavio spomenik od vlasti i partizana poubijenih Hrvata u naselju Čukovec kod Ludbrega.
- Danas su ovdje s nama i naši prijatelji iz Dubrovnika. Kad govorim o suradnji s Dubrovnikom, trebao bi zahvaliti g. Šafariću iz Velenja, isto članu našeg Društva,

povjerenika za Sloveniju koji to aktivno radi, urednik web stranice. Kad smo došli u Dubrovnik, dočeka nas je predsjednik udruge Mate Račević, koji nas je sutradan ujutro upoznao sa stradanjima na otoku Daksi, koju smo i posjetili, a s nama u društvu bio je i prof. dr. Hrvoje Kačić. Drugi dan popodne otišli smo na Orsulu, tamo nas je vodio predsjednik udruge Hrvatski domobran, Tihomil Vranješ. Čovjek ima 87 godina, ima živo sjećanje, žao mi je što danas nije mogao biti s nama, ovdje prisutan. Nakon II. svjetskog rata bio je zaposlen u Čakovcu, mislim da u kombinatu, preteći današnjeg GK Međimurje. On je međimurski zet. Završio je Bleiburg, pa su ga zarobili Rusi, pa Bugari, na kraju su ga partizani skupa s njegovom ekipom na Macelju skinuli u donji veš, ostavili su mu deku. Završio je na željezničkoj stanici Varaždinske Toplice. To je u naselje Turčin. Odonud su pod pratnjom na koljenima ušli u grad Varaždin. Ako se koji iz kolone podigao skinuli su ga za glavu, koji je obnemogao, bili su vezani konopom tj. žicom, vukli su ga za sobom do grada, da ne bi zaostali i stradali. Nakon Varaždina, išli su na križni put prema Ludbregu, pa su se opet vratili u Varaždin, onda su ih vlakom transportirali za logor u Zagreb. Taj dio svjedočenja mi je jako ostao u sjećanju. Da ne duljim, g. Mate Račević, predsjednik udruge Daksa iz Dubrovnika.

- Govor Mate Račevića
- Kad smo bili u Dubrovniku, to je bilo 19. i 20. pa smo razgledali Daksu i Orsulu. Navečer smo imali tribinu o žrtvama komunističkog stradanja. Onda smo drugi dan g. Šafarić i ja išli malo razgledati Dubrovnik, Stradun i to. Pošto si u Dubrovniku, nema smisla da otiđeš odmah za Varaždin. Grad Dubrovnik ima jednu stvar koja mi se posebno sviđa. Na Stradunu je jedna spomen soba braniteljima poginulim u Domovinskom ratu, a na zidinama starog grada obješen je plan gdje pišu sva mjesta Starog grada, Straduna i jezgre, koja su u srbočetničkoj agresiji napadnut i oštećena od crnogorskih dobrovoljaca, četnika i JNA, koja su stradala u gradu, i svaki vodič na bilo kojem jeziku to objasni turistima. No, da o tim danima Dubrovnika ne govorim ja posebno, tu je s nama gđa. Marija Obad, tajnica udruge, udovica Domovinskog rata, pa molim gđu. Mariju da nam se s par riječi obrati.
- Govor gđe. Marije Obad
- Ovdje s nama su i dečki koji su iz Dubrovnika, Tomislav Katušić i Hrvoje Raguž iz udruge Hrvatski domobran, ogranak Dubrovnik.
- Govor Hrvoja
- Da ne zaboravim taj dio iz II. svjetskog rata, posebno stradanja u Sloveniji molim Dragutina Šafarića da u kraćim crtama predstavi rad Povjerenstva za Sloveniju. Izvolite, g. Šafarić
- Govor g. Šafarića
- Zahvaljujem g. Šafariću, s nama je ovdje i udruga koja je položila vijenac, ta je udruga dobila naziv po našem članu, hrv. branitelju Miji Modriću, pa molim predstavnika, Josipa Kolarića da veli par riječi.
- Govor Josipa Kolarića
- Tu je s nama i istraživač tih stradanja koji je masu toga istražio i napisao, g. Ante Beljo pa ga molim za par riječi.
- Govor Ante Belje

- S nama je i gđa Ružica Čavar, predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
- Govor gđe Ružice
- Ima još jedna obavijest koju će reći g. Borovčak
- Govor g. Borovčaka
- Zahvaljujem se svim govornicima. U našem radu također dobivamo punu podršku od Matice hrvatske Čakovec, pa molim prof. Bartolića da nam se obrati s par riječi.
- Govor g. Bartolića
- Zahvaljujem svima još jedanput. Za kraj dajem riječ vlč. Mesariću. Ž
- Završni govor, zahvala i molitva župnika Pavla Mesarića

Druženje je završeno oko 16 sati, a nakon toga gosti iz Dubrovnika i predsjednik Društva posjetili su crkvu Sveta Barbara u Natkrižovljanu, domaćin je bio vlč. Janko Bunića.

Zapisao nakon povratka s blagoslova i obilaska pograničnog vinorodnog dijela
Varaždinske županije

Franjo talan